

BIZOTTSÁGI VÉLEMÉNY ISMERTETÉSE ÁLTALÁNOS VITÁN MEGKEZDÉSE T/14230 AZ ELMÚLT RENDSZER TITKOSSZOLGÁLATI TEVÉKENYSÉGÉNEK FELTÁRÁSÁRÓL ÉS AZ ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ 2003. ÉVI III. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁRÓL, VALAMINT A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ALKOTMÁNYÁRÓL SZÓLÓ 1949. ÉVI XX. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁRÓL – 2005. FEBRUÁR 22.

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ, a nemzetbiztonsági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Elnök úr, köszönöm a szót. Hadd kérdezzem meg, nem lehet-e egyszerre a két?

ELNÖK: Természetesen, igen. Utána folytathatja képviselő úr, utána újabb öt percre megadom a szót. Tehát összesen tíz perc áll az ön rendelkezésére.

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ, a nemzetbiztonsági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: De külön-külön vagyok kénytelen elmondani?

ELNÖK: Igen.

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ, a nemzetbiztonsági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Az meglehetősen abszurd, mert hiszen az előterjesztő is elmondta, hogy a két törvényjavaslat csak egyben értelmezhető. A törvényjavaslat az alkotmány módosítása nélkül - az előterjesztő véleménye szerint - nem állja ki az alkotmányosság próbáját, ezzel egyébként egyetértünk. Mindegy, akkor megpróbálom.

A törvényjavaslat esetében valóban, a nemzetbiztonsági bizottság többsége a kormánypárti képviselők szavazatával általános vitára alkalmasnak tartotta ezt a törvényt, amelynek megítélésünk szerint három célt kellene elérnie. Nem arról szeretnék beszélni, amelyről az előterjesztő úr, mert azt gondolom, azt ő sem gondolja teljesen komolyan, hogy az, hogy a múltat le kell zárni, lehetséges. Hogy a múltat be kell vallani, ezzel egyetértünk, de akkor talán nem itt kellene kezdeni, hanem példának okáért meg kellene kérdezni, hogy amikor a Gorenje-turizmus zajlott Magyarországról kifelé, és százmillió számra hordták ki dollárban számolva a valutát Magyarországról, akkor hogyan jött ez ki, a kinti magyar titkos ügynökökön keresztül hogyan jött vissza ebbe az országba, és hogyan alapozta meg egyesek gazdagságát a rendszerváltozás kezdetén.

Tehát kezdjük a tisztánlátást valahol ezen a környéken, és ne a szerencsétlen ügynökökkel foglalkozzunk! Tehát, ha már itt tartunk, akkor az első célt, hogy ez egy erkölcsös javaslat legyen, nem éri el. Ez egy velejéig erkölcstelen javaslat, mint ahogy erkölcstelen az MSZP múlthoz való viszonya úgy, ahogy van, tokkal-vonóval együtt.

Politikai célját sem éri el. Az előterjesztő úr azt mondta, hogy ennek az előterjesztésnek az a politikai célja, hogy lezárja azt az időszakot, amikor ilyen-olyan-amolyan ügynökbombák robbantak. Természetesen ezt azért nem tudja lezárni, mert azok a papírok, amelyek elő fognak kerülni majd a jövőben is, nincsenek ott, ahol most önök keresgélnek, és ahonnan majd önök nyilvánosságra fogják hozni ezeket. Töredékesek ezek a papírok, mint azt ön is tudja, előterjesztő úr, egy részüket kilopták még annak idején, 1989 végén. Megint ott kellene érdeklődni a miniszterelnök úr környékén, ahol az előbb említett kérdést is lehetne tisztázni, hogy hol vannak ezek a papírok. Az érintett főelvtárs, aki akkor magas beosztásban volt, és állítólag az ő íróasztalán gyűltek össze az szt-tisztek dokumentumai, pontosan meg tudná mondani, hogy ezek a papírok hol vannak.

Tehát ez a cél sem teljesül. Sajnos, ezentúl is így fog ez majd működni, ráadásul még csak nem is politikai megfontolások alapján. Egész egyszerűen az úgynevezett bulvársajtó a maga szempontjai szerint fogja majd földobálni különböző emberek, nem is politikai életben szereplők, sőt nem is közszereplők különböző adatait, mint ahogy eddig is ez történt.

Jogállaminak kellene lenni ennek a törvényjavaslatnak. Erre hadd idézzem az adatvédelmi biztos úrnak, Péterfalvi Attilának a nyilván önök számára is hozzáférhető véleményét erről a javaslatról legalább egy mondat erejéig: "Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában található iratok teljes körű megismerhetősége, nyilvánosságra hozatala alkotmányosan nem oldható meg. Lehet ezzel az állásponttal vitatkozni, lehet talán ezt cáfolni is, de akkor egy olyan előterjesztést kell tenni, amely előterjesztés ezt valóban a gyakorlatban is cáfolja.

Két újítása van ennek a törvényjavaslatnak. Az egyik az, hogy nem kell közszereplőnek lenni ahhoz, hogy valakinek az adatait nyilvánosságra hozzák, kitergessék. Én azt gondolom, hogy aki találkozott már olyan emberrel legalább egy név nélküli levél erejéig, aki megszenvedte azt, hogy őt ügynökként '56 után szabadon bocsátása fejében alkalmazták, talán tudja, hogy ezeknek az embereknek a lelkében nehéz kőként ott van a múlt, és nem fogják úgy lerázni magukról, mint kutya a vizet azt a szégyenlistát, amit önök ki akarnak rakni az internetre, mint mondjuk Horn Gyula a maga "na éső-ével. Nem úgy fognak majd viszonyulni ehhez a múlthoz, mint az önök elvtársai, akik mind a mai napig ott ülnek a patkóban, akik ezt a mocskos, erkölcstelen rendszert fölépítették, működtették, a hasznait nap mint nap szedték. (Közbeszólás az MSZP soraiból: És közöttek nem ülnek?) Képviselő úr, majd lesz módja hozzászólni, ha kíván.

A másik újítás pedig az, hogy fel fognak rakni az internetre mindenféle adatokat válogatás nélkül. Szemben az alkotmányügyi bizottsággal mi kíváncsiak voltunk az érintettek véleményére, akiknek végre kell hajtani ezt a törvényt. Elmondták, hogy az adatok töredékesek, a jelenlegi kapacitással ez a munka nem végezhető el, hozzákezdeni se nagyon érdemes, az iratok egy jelentős részének a digitalizációja nem lehetséges a jelenlegi technikai feltételek mellett. Nem beszélve arról, hogy az információk összefüggenek, tehát valószínű, hogy emberek tömege fog majd úgy gyanúba keveredni, hogy valójában nem lesz módja megvédeni magát, mint ahogy egyébként az átvilágító bírák előtt még volt jogorvoslati lehetőség arra, hogy az ember vitassa azt, hogy aktív érintettje volt-e a törvénynek.

Tehát summa summarum, a törvény azon túl, hogy erkölcstelen, politikai célját nem éri el, jogállami normáknak nem felel meg; azon túl nem is végrehajtható. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ, a nemzetbiztonsági bizottság előadója: Köszönöm szépen, akkor elnézést, valahol félreértettük egymást. Az alkotmánymódosításról valóban nem mondtam el még a többségi véleményt, ugyanis ezt a javaslatot a nemzetbiztonsági bizottság nem tartotta általános vitára alkalmasnak.

Egy alkotmány szövegéről nem lehet azt mondani, szemben egy törvény szövegével, hogy alkotmányba ütköző lenne, tehát ami ide le vagyon írva, amit önök esetleg elfogadnak, az onnantól kezdve meghatározza az összes többi törvénynek az értelmezési kereteit. Ehhez képest ebbe a kétmondatos alkotmánymódosításba rengeteg bizonytalansági tényezőt sikerült belefoglalni, hogy így mondjam. A 2. § így szól: az 1990. február 15-e előtt az állambiztonsági szolgálatokkal együttműködő, valamint e szervek alkalmazásában álló személyek törvényben meghatározott személyes adatai nyilvánosak.

Milyen állambiztonsági szolgálatok? A Moszad, a CIA, a KGB? Nyilvánosságra hozzuk azokat a ma egyébként velünk szövetséges viszonyban levő állami diplomaták neveit is, akik annak idején még '90 előtt ebben az országban állomásoztak mint az ellenérdeket titkosszolgálatok ügynökei? Valóban ezt akarjuk?

Kik az együttműködők? Együttműködő volt, tisztelettel, mindenki, aki valamilyen bizonyos pozíciót elért, köteles volt információt szolgáltatni. Lehet, hogy nem rendszeresen, nem írásban, nem beszerzési nyilatkozat alapján, de köteles volt egy kultúrház-igazgató is együttműködni, ha megkeresték.

Alkalmazásában álló személy. - Ki? A sofőr? A takarítónő? Vagy kire tetszenek pontosan gondolni?

Törvényben meghatározott személyes adatai. - A ?törvényben meghatározott személyes adatai kitétel nem a személyekre vonatkozik. Tehát eszerint csak olyan törvény alkotmányosan, mely törvény minden, mindenfajta információt vagy mindenkiről szóló információt nyilvánosságra hoz, aki 1990. február 15-e előtt alkalmazásban volt, együttműködött s a többi. Nincs korlátozásra lehetőség, tisztelt hölgyeim és uraim. Ezt akarják? Biztos? Biztos ezt akarják?

Tisztelt Donáth Képviselő Úr! Persze, a mundér becsülete meg a lojalitás, az szükséges erény egyébként, azt gondolom, különösen ezeknél a szervezeteknél, de nem a jogelődöket védik, hanem a mai működési feltételeiket. Ha önök válogatás nélkül mindenkinek az adatait nyilvánosságra hozzák holnap az interneten, lesz olyan ostoba ember ebben az országban, aki, mondjuk, közbiztonsági érdekből hajlandó együttműködni a rendőrséggel, hogy ne a titkosszolgálatokról, nemzetbiztonsági szolgálatokról beszéljünk? Lesz olyan eszement ember, még ha fizetnek is érte? Hogy aztán majd jön egy kormány, aztán holnap kirakja az ő nevét az internetre? És esetleg akikről információkat szolgáltat, mondjuk, a szervezett bűnözés, valahol térdig betonban behajítja a Dunába? Hát most komolyan gondolják ezt, képviselő úr? Komolyan tetszenek ezt gondolni?

Szóval, önök azt a játékot játsszák, amit amerikai párbajnak hívnak. Valójában nem a cél a cél. A cél az, hogy az ellenzékre lehessen mutogatni: megakadályozta az alkotmánymódosítást, ergo megakadályozta, hogy a törvény alkotmányosan elfogadható legyen, ők nem akarják föltárni a múltat.

Közlöm önökkel, tisztelt képviselőtársaim, nem az ellenzéknek van félnivalója ettől. Ha önök becsengetnek a Külügyminisztériumba, nincs olyan messze, falféher arcokat látnak ott, élőhalottakat kódorogni a folyosón. Meg tudnám önöknek mondani, hogy hány vezető beosztású munkatárs kerül ki, beleértve politikusokat is, holnaptól kezdve a Külügyminisztérium apparátusából erre a listára. Ezt akarják? (Közbeszólás az MSZP soraiból: Honnan tudod?) Megvan az oka, hogy én honnan tudom, volt hozzá jogom, meg információs bázisom, legyen elég ennyi, de én nem teregettem ezt ki, szemben másokkal. Mert azt gondolom, hogy van államérdek, amely független attól, hogy ki van kormányon, és ki van ellenzékben. Van államérdek, tisztelt hölgyeim és uraim, mert ez az állam akkor is működik, amikor kellene hogy működjön, amikor önök vannak kormányon, meg akkor is kellene hogy működjön, amikor nem önök vannak kormányon. Ezért nem kéne szétverni a tetőt a fejünk fölül, tisztelt hölgyeim és uraim!

Szóval, ha azt gondolják, hogy majd mi fogjuk elrántani az utolsó pillanatban a kormányt, akkor nagyon tévednek. Ez a különbség, vagy ez az oka a különbségnek a nemzetbiztonsági

bizottság meg a kulturális bizottság szavazati aránya között, mert én ezt a javaslatot soha életemben nem fogom megszavazni, mert 15 éves tevékenységemet tagadnám meg. De nem fogom a frakciótársaimat arra rávenni, hogy ugyanígy cselekedjenek. Cselekedjenek úgy, ahogy ők akarják, a felelősség meg önöké, Isten és ember előtt, ahogy Donáth képviselő úr mondta. (Taps az ellenzéki padsorokban.)